ఈశ్వరదత్తపుస్తకములు

By

K. VEERESALINGAM

ఈశ్వరదత్తపుస్తకములు.

27-10-1889

ఓ మిత్రులారా !

ఐహికాముష్మిక విషయములయం దమోఘప్రమాణ మయి యీశ్వరదత్త మయిన గ్రంథ మేదియైనఁ గలదా, ఈశ్వరస్వభావమునుబట్టి యట్టిగ్రంథ ముండుట సాధ్యమా, అన్నయంశ మనేకస్థలములయందు పలుమాఱు చర్చింపఁబడుచుండఁగా వినుచున్నాము. ఈశ్వరసద్భావమునే యొప్పుకొనని నాస్తికులతో నిది యీశ్వరదత్తమయినగ్రంథ మని వాదించుట కేవలోన్మాదమే యగునుగాన, ఈ విషయ మయి యీశ్వరసద్భావము నంగీకరించెడి యాస్తికులలో మాత్రమే వాదప్రతివాదములు జరుగుట కవకాశ మున్నది. ఈశ్వరదత్తమయినగ్రంథ మున్నదనెడివారు మనుష్యబుద్ధి భ్రమప్రమాదాదులతో గూడిన దనియు, మోక్షసాధనములను పూర్ణముగా తెలిసికొనుటకు తన సహజజ్ఞానము చాల దనియు అందుచేత నీశ్వరోపదిష్ట మయినగ్రంథముండుట యత్యంతావశ్యకమనియు, అమోఘప్రమాణ మయినయట్టి యలౌకికగ్రంథమే యుండనిపక్షమున జనులు తమచిత్తమువచ్చినట్లు నానావిధముల ప్రవర్తించుచు స్వేచ్ఛావిహారు లయి పాడగుదురనియు, కాఁబట్టి యీశ్వరునియొక్క పరమదయాళుత్వమునుబట్టి విచారింపఁగా నీశ్వరోపదిష్ట మయినవేద ముండుట పరమసాధ్య మనియు, అందుచేతనే యట్టి పరమప్రమాణ మయినవేదము గలదనియు, చెప్పుచున్నారు. ఈశ్వరదత్త మయిన గ్రంథ ముండ దనెడువారు యుక్తాయుక్తవివేకమును బొందుటకయి యిదిమంచి యిదిచెడ్డ యని తెలిసికొనుటకుఁ దగినబుద్ధినితప్ప వేఱు సాధనములను మనుష్యుల కీశ్వరుఁడు ప్రసాదించి యుండలే దనియు,

ఏవిషయమునను సత్యజ్ఞానమును సంపాదించుటకయి లోకానుభవముతోఁగూడిన బుద్ధిమాత్రమే పరమసాధనముగా గానఁబడుచున్నదనియు, సర్వవిషయములయందును జ్ఞానాభివృద్ధి లోకములో బుద్ధియు లోకానుభవము మొదలైన వానివలననే కలుగునట్లేర్పఱిచి యీశ్వరుఁడు తా నేవిషయమునందును ప్రత్యక్షసంబంధమును కలిగించుకొనకుండుటచే నెప్పుడో యొకప్పుడుమాత్ర మట్టి సంబంధమును కలిగించుకొని యెవ్వరికో వేదము ననుగ్రహించినాఁ డని చెప్పుట యుక్తియుక్తముగా నుండ లేదనియు, తమతమ బుద్ధ్యనుసారముగాఁ బ్రవర్తింపక యేకరీతిగాఁ బ్రవర్తించుట పరమప్రమాణ మని చెప్పెడు వేదము వలనను గలుగుచుండ లేదనియు, వేదప్రమాణము నంగీకరించినవారు సహితము సత్యాసత్యనిర్ణయమునకు బుద్ధి యొక్కటియే, యుత్కృష్ట సాధన మని యొప్పుకోవలసి వచ్చుననియు వాదించుచున్నారు. అప్పుడీయుభయవాదములయందును గల సారాసారములను విమర్శింపవలసి యున్నది. బహుమతములవారు భగవద్దత్తమయిన వేదము గలదని చెప్పుటయేకాని సర్వోత్కృష్ట ప్రమాణ మయిన యాదివ్యగ్రంథ మేది యని ప్రశ్న వేసినప్పుడు మాత్రము తమలో నైకమత్యములేక యొకరు చెప్పినవిధమున నొకరు చెప్పక హిందువులు వేద మనియు క్రైస్తవులు బైబిలనియు, మహమ్మదీయులు ఖొరా ననియు, పలువురు పలువిధములుగాఁ జెప్పుచున్నారు. ఆవలి కేవేదమును దానెఱుగక సత్యప్రియుఁడైనవాఁ డొకఁడు వచ్చి నిజమేదో దానిని గ్రహింపవలె నని త్యాసక్తుఁ డయి యడిగినప్పు డింద ఱిన్నివిధములుగా జెప్పిరేని, అతఁ డెవ్వరిమాట నమ్మవచ్చును? దేవుఁ డిచ్చిన సత్యవేద మేదియైన నొక్కటియే యుండవలెనుగాని యిన్ని యుండవు గదా? వీనిలో దేనిని నమ్మవలె నని యాతఁ డడిగినప్పుడు, ప్రతి మతస్థుఁడును తనదే సత్యవేద మని సంశయింపక దృఢముగాఁ జెప్పును.

ఇందఱును తమ దొక్కటియే సత్యవేద మనియు తక్కిన వన్నియు-
మనుష్యకల్పితము లైన యసత్యవేదము లనియుఁ జెప్పుచున్నారే
మీదొక్కటియే సత్యవేదమని నమ్మి తక్కినవాని నన్నిటిని నిరాక
రించుట కేప్రబలహేతువు కలదని మరల నడిగినచో, తమపూర్వులు
తమ దొక్కటియే యీశ్వరకృత మనియు సత్యవేద మనియుఁ, జెప్పి
యున్నారు గనుక తమ దొక్కరిదే విశ్వసింపవలసినదని యేకసమా
ధానమునే కదా యెల్లవారును ప్రత్యేకప్రత్యేకముగాఁ జెప్పవత్తురు:
అప్పు డాతటస్థుఁడు వారి యుత్తరములతో తృప్తినొందక యెల్ల
వారును తమ పూర్వులమాటనే విశ్వసింపవలయునని చెప్పుచున్నారే
యిందొకరి పూర్వుల మాటను నిరాకరించి మఱియొకరి పూర్వుల
మాట నంగీకరించుటకు బలవత్తర మయిన హేతు వేది గలదని యిం
కొక ప్రశ్న మడిగిన పక్షమున, తాను వారిసంతతివాఁ డయిన యాధి
క్యమునుబట్టి తన పూర్వులమాటను మాత్రమే నమ్మవలయుననియో
తన వేదమునందు విశేష ముండుటచేత పరీక్షించి చూచి విమర్శ
మీఁద తనది సర్వోత్తమ మయినదని తేలును గనుక దానిని నమ్మ
వలయుననియో యుత్తరము చెప్పవలసి వచ్చును. విమర్శించి చూచి
సత్య మయినదని సిద్ధాంతపడిన దానినే నమ్మవలసిన దని యెప్పుడు
చెప్పుదురో యప్పుడు వేదముయొక్క సత్యమును నిర్ధారణము చేయు
టకు సహితము బుద్ధియే యుత్కృష్ట ప్రమాణమని సిద్ధాంత మగు
చున్నది. కాఁబట్టి వేదప్రమాణవాదులు సహితము సత్యాసత్యనిర్ణ
యమునకు బుద్ధి పరమప్రమాణమని యొప్పుకొనక తప్పదు. ఈశ్వరుఁ
డెప్పు డెవ్వరికి తనయాజ్ఞల నుపదేశించినను గ్రహించువారి మనస్సుల
కవిబోధపడునట్లే కదా చేయవలెను. అట్లుచేసినచో నాకాలమునందు
వానిని ప్రత్యక్షముగా గ్రహించువారికిమాత్రమే యవి యీశ్వరాజ్ఞా
రూపమయిన ప్రత్యక్ష వేదప్రమాణము లగునుగాని తక్కినవారి కవి

—కేవల శబ్దప్రమాణమునకంటె నధికమయినవి కానేరవు. కాఁబట్టి సర్వశక్తుఁ డయినయీశ్వరుఁడే యెల్లవారల హృదయములకును తన యాజ్ఞలను బోధపఱుపఁ దలఁచుకొన్నపక్షమున, ఆయాజ్ఞల నెల్లవారల హృదయఫలకములయందును స్థిరముగా నుండునట్లు లిఖించును గాని యేకకాలమునందే యొక కొందఱికిమాత్రము ప్రత్యక్షముగాను గణనాతీతమయిన తక్కిన జనబాహుళ్యమున కంతకును చెప్పుడు మాటలుగాను నుండునట్లు చేయఁడు. కాఁబట్టి యీశ్వరుఁడే మానవకోటికి జ్ఞానోపదేశమును జేసెడుపక్షమున తనయుపదేశము నంతను వారి హృదయఫలకములయం దెన్నఁడును జెడని దివ్యాక్షరములతోనే కాని వేఱువిధముగా వ్రాసి యుండఁడనుట నిస్సందేహము. నే నిప్పుడు బుద్ధియని చెప్పిన మనోగత మయిన సహజబోధ మొక్కటియే యట్టిదిగా నున్నది. సత్యాసత్యనిర్ణయసమర్థ మయి వలసినప్పు డెల్లనెల్లవారికిని స్ఫురించుచుండెడిహృదయగత మయిన యా దివ్యలిఖిత మొక్కటియే యీశ్వరదత్త మయినసత్యవేద మగునుగాని తదితరములు కానేరవు. ఇది సత్యవేద మగునా కాదా యని నిర్ణయము చేయుటకు సహితము మనబుద్ధి యెప్పుడు ప్రమాణ మగుచున్నదో యప్పుడే మనోగతమయిన యీ యాత్మవేదమే లిఖితవేదము లన్నిటికంటెను శ్రేష్ఠమయిన దనియు, దానిబోధకు వ్యతిరిక్తముగాఁ జెప్పెడు వేద మేదియు గ్రాహ్యము కానేర దనియు, విస్పష్ట మగుచున్నది. ఇప్పు డిందువలనఁ దేలిన పరమరహస్యము దేవుని స్వహస్తలిఖిత మని చెప్పఁదగిన యీ హృదయవేద మొక్కటియే యమోఘప్రమాణ మనియు, దీనిబోధన కనుకూలముగా నుండని బాహ్యవేదము లన్నియు నిరాకరింపఁబడవలసినవే యనియు అయి యున్నది. ఎట్లనఁగా పూర్వ మెప్పటిమాటయో విడిచిపెట్టి యిప్పుడే ప్రత్యక్షముగా నవతారరూపమునఁ గానఁబడి మహిమలను జూపుచుఁ దానే దేవుఁడ నని

తెలుపుచుఁగాని నేత్రగోచరుఁడుకాక యంతర్హితుఁడయి యుండి యశరీరవాక్కుతో మాటాడుచుఁగాని, మనలో నొక్కరియెదుట నైనను పలువురయెదుటనైనను "ఓ జనులారా! మీరు నిత్యమును దొంగతనము చేయుచుండుఁడు; అసత్యములు పలుకుచుండుఁడు; పర పీడనము చేయుచుండుఁడు; జారత్వము చేయుచుండుఁడు; భార్యలను పోషింపకుఁడు; జననీజనకులను గౌరవింపకుఁడు; దయాదాక్షిణ్యముల నవలంబింపకుఁడు; క్రూరత్వమును మానకుఁడు; ఇవియే వేదవాక్యములు; ఇవియే యీశ్వరుఁడ నయిన నా యాజ్ఞలు; ఇవియే మోక్షసాధనములు; ఇవియే యలంఘ్యధర్మములు" అని యెవ్వరైనఁ జెప్పినచో నవి యీశ్వరాజ్ఞారూపము లయిన వేదవాక్యములని మీలో మతిగలవా రెవరైన నమ్ముదురా? నిశ్చయముగా నమ్మరు. ఈశ్వరుఁడు తనమహిమలను జూపుచుఁ బ్రత్యక్షముగాఁ జెప్పుచున్నప్పు డేల నమ్మరు? అవి మన హృదయములయందు స్వాభావికముగా ముద్రింపఁబడియున్న సత్యములకు విరుద్ధముగా నున్నవనియే కదా నమ్మరు. ఆ చెప్పినమాటలను నమ్మకపోవుటయేకాక వానిని చెప్పిన వానివిషయమునఁకూడ మన మెట్టియభిప్రాయమును గలవార మగుదుము? వాఁ డెవ్వఁడో తా నీశ్వరుఁడ నను వేషము వేసికొని మనలను మోసముచేయ వచ్చినరాక్షసుఁడో పిశాచమో యయి యుండునుగాని యీశ్వరుఁ డయి యుండఁ డని మనము నిశ్చయముగా దలఁతుము, కాఁబట్టి యిందువలన నెన్నఁడో యెవ్వరికో దేవుఁడు చెప్పినాఁ డన్న వాక్యములను మాత్రమేకాక యిప్పుడు ప్రత్యక్షముగా మనకన్నుల యెదురఁ జెప్పిన వాక్యములనుసహితము మన మనస్సులయందు భగవంతునిచే విచిత్రముగా చిత్రింపఁబడి యున్న స్వభావసిద్ధము లయిన మూలసత్యములకు వ్యతిరిక్తముగా నున్నంతవఱకు విశ్వసింపరా దని నిశ్చితాభిప్రాయ మేర్పడుచున్నది. ఈరీతిగా మనబుద్ధియే సర్వమున

కును ప్రధాన మని యేర్పడుచున్నప్పుడు, ఆలోచనమీఁద మనయంత రాత్మ బోధించెడు సత్యములు మాత్రమే యీశ్వరకృతవేద మనియు, బాహ్యవేదము లనియు, సమర్థులగు మనుష్యులచే నాయాకాలాను గుణముగా రచియింపఁబడిన వనియు సిద్ధాంతము చేసికొనుట కేమి యాక్షేపణ గలదు ?

ఒక్కబుద్ధినే నమ్ముకొన్నపక్షమున బుద్ధ్యనుసారముగా నానా జనుల భిన్నాభిప్రాయములనుబట్టి భిన్నమతము లేర్పడు ననియు నమోఘప్రమాణమయిన వేద మొక్కటి యున్నపక్షమున సర్వత్ర యేకమతము వ్యాపించు ననియుఁ జెప్పఁ గూడదా? అట్టిలాభ మీ లిఖితవేదమువలనఁ గలుగుచున్నదా యన్నయంశమును గొంత విచారింతము. ఎల్లవారును భిన్నమతావలంబకు లయి భిన్నవేదముల ననుస రించుచు, తమ దొక్కటియే సత్యవేదమని తగవులాడుచున్నారుగాని మొట్టమొదట నిదే సత్యవేదమన్న యంశములోనే యైకమత్యము కుదిరినవారుగా నుండలేదు. ఈభిన్నవేదములసంగతిని విడిచిపెట్టి యొక్కవేదమును నమ్మినవారిలోనయిన భిన్నాభిప్రాయములు లేక మతవిషయములం దైకమత్య మున్నదా యని విచారింప, అదియుఁ గానరాదు. ఒక్క క్రైస్తవమతమును బుచ్చుకొని పరీక్షించినచో తన్మతావలంబు లందఱును బైబిలునే పరమప్రమాణ మయినసత్య వేద మని యంగీకరించువా రైనను వారిలోఁ బరస్పరవిరుద్ధములయిన సిద్ధాంతములును, మతశాఖలును నెన్ని యేర్పడి యున్నవో యెల్ల రును సులభముగాఁ దెలిసికోవచ్చును. ఈకాలమునందు విద్యాధిక్యము వలన నంతఃకలహము లంతగా లేకపోయినను, పూర్వకాలమునందు మతాంతరులయిన మహమ్మదీయులతోఁ బోరాడి క్రైస్తవు లెదుటి వారియొక్కయుఁ దమవారియొక్కయు వేలకొలఁది ప్రాణములకు నష్ట మెట్లు కలిగించిరో యట్లే స్వమతములోని భిన్నశాఖలవారుసహితము

స్వల్పాంశములను గూర్చి తమలోఁ దమరు పరస్పరవివాదములు పెట్టుకొని ఘోరయుద్ధములు చేసి యెంతప్రజానాశనము కలిగించుకొన్నదియు చరిత్రములు ఘోషించుచున్నవి. కక్ష్యావేశముచేతను మతద్వేషముచేతను పరస్పరసోదరభావమును వహింపవలసిన యేకమతావలంబకు లయిన వీ రొండొరులవిషయమున జరిగించిన క్రూరకృత్యములను దలఁచుకొన్న దేహ మిప్పుడును కంప మెత్తక మానదు. అమోఘప్రమాణ మయినయొక్క వేదగ్రంథ మున్నను వీరిలో వీరికది యైకమత్యము గలిగింపఁ గలిగినదా? అన్యోన్యవిరుద్ధము లయిన భిన్న సిద్ధాంతములను భిన్నశాఖలను పుట్టకుండ వారింపఁగలిగినదా? లేదని దృఢముగాఁ జెప్పవచ్చును. ఇందువలన లిఖితవేదమువలనఁ గలుగు నన్న యైకమత్యము దానివలనఁ గలుగుచుండ లేదనియే గదా వేదవాదులుసహిత మొప్పుకోవలసి వచ్చును. ఇతరమతములను దూరముగా నుంచి కొంతసేపు మనమతమును గూర్చియు మనవేదమును గూర్చియు విచారింతము. భరతఖండమునం దంతటను బూర్వకాలము నుండియు నొక్క వేదమునే నమ్ముచు వచ్చినవారయ్యును వారిలో నొక్కమత ముండక గాణాపత్యాది మతములు మితిమీఱి యున్నట్లును తత్తన్మతావలంబకులు పరస్పరద్వేషముతో నొండొరులతో గలహించుచుండినట్లును శంకరవిజయాదు లగుగ్రంథము లనేకములు సహస్రముఖముల ఘోషించుచున్నవి. దీనినిబట్టి చూడఁగా బూర్వకాలమునందు సహితము మనవేదము తన్ను నమ్మినవారిలో నెల్ల నేక మతమును పరస్పరభ్రాతృభావమును స్థాపింప లేకపోయిన దనుట స్పష్టమేకదా? మతమునుపేరు చెప్పి యాకాలమునందు రాజులసాహాయ్యమున జరపించిన క్రూరకృత్యములను దలఁచుకొనఁగా దేహ మిప్పుడును జలదరించుచున్నది. నిర్దోషు లయి స్వమతాభిమానసీయు లయి యుండినబౌద్ధులు మొదలగు మతాంతరులను శంకరాచార్యాదు

—లగు మనపూర్వులు మానుషస్వభావమును విడిచి రాతిగానుగలలోఁ బెట్టి యాడించిన దారుణరాక్షసకృత్యములను విన్నమాత్రముచేత దయాలేశము కలవారి శరీరము లిప్పుడును పులకరింపకుండునా? కడచినదానిని బోనిచ్చి మన దేశముయొక్క ప్రస్తుతస్థితిని విచారింతము. మనమందఱమును నొక్కవేదమునే నమ్మినవార మయినను మనలో నైకమత్యము లేక యద్వైతము, విశిష్టాద్వైతము, ద్వైతము, అను మూఁడు ప్రధానమతములు వ్యాపించియున్నవి. అంతటితో నిలువక వీనిలో నొక్కొక్కమతమునం దనేకములైన శాఖోపశాఖ లేర్పడి యైకమత్యాభావమునకును పరస్పరద్వేషమునకును గారణము లయి యున్నవి. ఒక్క విశిష్టాద్వైతులలో రామానుజమతస్థు లనియు, రామానందులనియు, చైతన్యు లనియు, వాల్లభు లనియు, ఎన్నెన్నో శాఖలవా రున్నారు. మరల రామానుజులలో వడగళు లనియు తెంగళు లనియు ననేకోపశాఖలుగా భాగింపఁబడి యన్యోన్యకలహములతోను వివాదములతోను దూషణములతోను కాలముగడపుచున్నారు. వీరిలో వీరు మతద్వేషముచేత తగవులాడి ధర్మస్థాపనములకెక్కినవ్యవహారములు లెక్కకు మిక్కిలిగా నున్నవి. ఈపయినిజెప్పిన మతములలోఁ జేరి నబ్రాహ్మణులలో సహిత మన్యోన్యమైత్రిమాట యటుండఁగా సంబంధబాంధవ్యములను తుదకు పంక్తిభోజనములను సహితము మానుకొని యాయా మతములవా రితరమతముల వారి ముఖావలోకనమువలననే పాపము వచ్చుననియు వారి హఠాద్దర్శనము సంభవించినను సచేలస్నానములను భూప్రదక్షిణములను జేయవలయు ననియు మతగ్రంథములలో వ్రాసియున్నారు. అనంతములుగా నున్న యిట్టి నిదర్శనములనుబట్టి చూడఁగా వేద మొక్కటినే నమ్మిన వారిలోఁ గూడ లిఖితవేదమువలనఁ గలుగు నన్న ప్రయోజనములు కలుగుచున్నవా? ఒక్క వేదవాక్యమునకే మతాచా

ర్యులు, పరస్పరవిరుద్ధములయిన విపరీతార్థములను జేసి వివాద పడుచుండఁగా, సత్యమయినవేదార్థ మిదియని సిద్ధాంతము చేయుట యెట్లు సాధ్యమగును? ఒక్క వేదమునే ప్రమాణముగాఁగొని యద్వైతులు జీవేశ్వరులకు భేదము లేదనియు, విశిష్టాద్వైతులు జీవుఁడీశ్వరునకు లోఁబడినవాఁడై యీశ్వరానుగ్రహమువలన ముక్తినొందునని యు, ద్వైతులు దుష్కృతజీవులకు ముక్తియే లేదనియు, సిద్ధాంతములు చేయుచుండఁగా సత్యకాములయిన వారేసిద్ధాంతమును విశ్వసింపవలసియుండును? ప్రతిమతమువారును తమసిద్ధాంతమునకు వేదప్రమాణమునే యుదాహరింతురు; వేదార్థనిర్ణయమునకు ప్రామాణికములయిన నిఘంటువులను వ్యాకరణములనే యుదాహరింతురు. ఇట్టి సందిగ్ధసమయములయందు సత్యనిశ్చయము చేయుట కిందేయర్థము యుక్తియుక్తముగా నున్నది, యేది గుణబాహుళ్యము కలదిగా నున్నది, యేది యెంతవఱకు గ్రాహ్యముగానున్నది, అనెడు బుద్ధి విచారము తప్ప వేఱుసాధనము కానరాదు. అమోఘప్రమాణమనుకొనెడి వేదమునందుఁ బరమవిశ్వాస ముంచినవారికి సహితమర్థసందేహమును, అభిప్రాయభేదమును, గలిగినప్పుడు సిద్ధాంతనిర్ణయమునకు బుద్ధియొకటియే గతియైన ట్లిందువలనఁ బరమార్థ మేర్పడుచున్నది. ఈశ్వరోపదేశము అనుకొనెడి యమోఘప్రమాణముల నంధప్రాయముగా విశ్వసించునప్పుడును సంశయార్థములయందు సిద్ధాంతము నేర్పఱచుకొనుటకు బుద్ధియొక్కటియే యనివార్యముగాఁ గావలసి యుండఁగా, సమస్తవిషయములయందును సత్యగ్రహణమునకు బుద్ధి నొక్కదానినే పరమప్రమాణమునుగాఁ జేసికొని దాని సాహాయ్యమునకయి మాత్రము పుస్తకముల నేల గ్రహించుచుండరాదు? విరుద్ధార్థములను జేయుట కవకాశము కలవియు, సందేహాస్పదములును, అయిన పుస్తకములనే పరమప్రమాణములనుగా గ్రహించి, సత్యా

సత్యనిర్ణయ సమర్థమయి యెల్లవారికిని భగవంతునిచేఁ బ్రసాదింపఁబడిన యుత్కృష్టసాధనమయియున్న బుద్ధి నా పుస్తకముల నర్థము చేయుటకు సహాయపడుటకు మాత్రమే యేల యంగీకరింపవలెను ? ఇట్లడిగినచో మనుష్యబుద్ధి ప్రమాద సహితమయినదనియు, భగవద్దత్తమయిన వేద మొక్కటి మాత్రమే ప్రమాదరహితముగా నుండు ననియు, కాఁబట్టి మనబుద్ధికి విపరీతములుగాఁ దోఁచిన వానిని కూడ వేదవిహితములయిన వానిని భగవంతుని బుద్ధియొక్క యమోఘత్వమును నమ్మి యపరిహార్యములుగా నంగీకరింపవలయు ననియు, ఊరక చెప్పుదురు గాని యాగ్రంథము లీశ్వరదత్తములయిన వనుటకును విశ్వాసార్హములయిన నిదర్శనము లేవియుఁ జూపఁజాలరు. వారు చెప్పెడు నిదర్శనము లన్నియు రెండు విధములుగా నుండును. అందొకతరగతివి భగవదావేశముగలవారును భగవదంశసంభూతులును జూపి రన్న మహిమలుగా నున్నవి; రెండవ తరగతివి పూర్వము భగవదనుగ్రహమును బొందినవారు దీర్ఘదర్శులయి చెప్పిన యాగామిసంగతు లన్నియు సత్యము లగుచున్న వన్న యద్భుతచర్యలుగా నున్నవి. మన మొకదానియొక్క వాస్తవము నెఱుఁగుట దాని తత్వవిమర్శనము వలనగాని దానిని జెప్పినవారు చూపిన యింద్రజాలమహేంద్రజాలములవలనఁ గాదు. కొలిమిలో కరఁగుచున్నసీసము మంచినీళ్ళవలె త్రాగిన మహానుభావుఁడు చెప్పెనన్న హేతువుచేత కాకులన్నియు తెల్లనివియు కొంగలన్నియు నల్లనివియు కానేర్చునా? అట్టిమహిమలను నమ్ముద మన్నను, మనవారట్టిమహిమలను దుష్టులకును శిష్టులకునుగూడఁ గలవని చెప్పియున్నారు. శ్రీమహావిష్ణువుయొక్క యవతారపురుషుఁడయిన శ్రీకృష్ణులవారు గోవర్ధనగిరిని చిటికెనవ్రేలిమీఁద నిలుపుటయే గొప్పమహిమయని మన మద్భుతపడుచుండఁగా, ఇటువంటిపర్వతసహస్రములను

వహించిన భూమండలము నంతను చాపచుట్టవలె చుట్టి మోసిన ఘోర రాక్షసుఁ డయిన హిరణ్యాక్షుని మహిమ యా దేవమహిమను సిగ్గు పఱుచుచున్నది. పుస్తకములయందు వర్ణింపఁబడిన యీమహిమ లన్నియు నేకాలమునం దయిన నిజముగా జరిగి యుండునా యన్న యంశమునుగూడ మన మిప్పుడు సందేహింపవలసి యున్నది. ఈ గ్రంథములు పుట్టినట్టియు మహిమలు చూపఁబడె నన్నట్టియు కాలము, చెప్పినదానినెల్లను విమర్శలేక నమ్మెడి సత్యకాలము. ఆకాలమునందలి యమాయకు లయినజనులు మూఢభక్తినిబట్టియు ప్రకృతిస్వభావ మును ధర్మములను చక్కఁగా నెఱుఁగకుండుటనుబట్టియు కొంచెము చదువుకొన్న వారేది చెప్పిన దానినెల్ల సత్యమని విశ్వసించుచుండెడి వారు. అందులో మతవిషయములో మతాచార్యులు చెప్పిన దెల్ల వేదతుల్యమే యనియు గురువులను దేవసములనుగాఁ జూడవలయు ననియు వారు చెప్పినదానియం దవిశ్వాస ముంచుట యపచారమనియు బాల్యమునుండియు బోధతగిలియుండుటచేత పూర్వకాలపువారు మాత్రమే కాక విద్యాధికులయిన ఇప్పటికాలపువారు సహితము తక్కిన విషయములయం దెట్లున్నను మతవిషయములయందు ప్రత్యక్షవిరు ద్ధములయిన సంగతులను సహితము మాఱుమాటాడక నమ్ముచుండు టను మనము ప్రత్యక్షముగాఁ జూచుచున్నాము. అంతేకాక యీ కాలమునందు సహిత మెక్కడనో జరిగిన యొకయల్పసంగతి కర్ణపరం పరనుండి రాఁగారాఁగా మాఱుచు వచ్చి క్రమక్రమముగా శాఖల తోను నుపశాఖలతోను పెఱిగి తుదకు క్రొత్తదగుచు వచ్చుటయు, తరువాత, వారు చూచి రనియు, వీరుచూచిరనియు నేమియు నెఱుఁగని గొప్పవారనేకులు ప్రత్యక్షసాక్షులుగాఁ గల్పింపఁబడు చుండుటయు, సామాన్యజను లా యద్భుతకల్పనలను సందేహపడక సత్యము లుగా నమ్ముచుండుటయు, విమర్శకు లెవ్వరయిన శ్రమపడి శోధిం

పఁబూనినచో నాకాశమునంటిన వార్తామహావృక్షమంతయు కడపట మూఢతాకల్పితములయిన తన శాఖోపశాఖలను మహాద్భుతవృద్ధిని పోఁగొట్టుకొని సామాన్యమయిన చిన్నమొక్క యగుచుండుటయు మన మనేక విషయములలోఁ గనిపెట్టుచున్నాము. ఆవిరియంత్రములుగాని మంచిమార్గములుగాని తంత్రీవార్తలుగాని వృత్తాంతపత్రికలు గాని లేని యాకాలములో నాటవికుఁడొకఁడు కోఁతియొకటి పెద్దరాతి నెత్తి విసరివేయుఁగాఁ జూచి కొంత పెంచి యాకథను తన మిత్రున కద్భుతకరముగాఁ జెప్పవచ్చును. ఆ మిత్రుఁ డింకొకనితోఁ జెప్పునప్పు డా తాటికాయయంత రాయియు గుమ్మడికాయయంత కావచ్చును. ఈకథ యింకొకనివద్దకుఁ బోవునప్పటి కాగుమ్మడికాయయంతరాయియు చిన్నపర్వతమంత కావచ్చును. ఈరీతిగా మఱి కొందఱిచెవులు చేరునప్పటి కది నిజమయిన పర్వతమే కావచ్చును. రాయి పర్వతమంత యయినప్పుడు రాతితోఁగూడ కోఁతియు పెరుగక మానదు. ఈరీతిగా కోఁతియు రాయియు జనులనోళ్ళలో పడి పెరుగుచు రాఁగా, కట్టకడపట నా మర్కటము వెంద్రుకకు కోటికొండలను కట్టుకొని యెగురఁగల మహాహిమగలదయి దానిచరిత్రము సత్యమయిన మహాపురాణమే కావచ్చును. అప్పుడనేకులు కల్పితపురుషులును సత్యముగా నున్నవారును గూడ నా దివ్యమర్కటముయొక్క యమానుషచర్యలను జూచిన మహానుభావులయిన సాక్షులుగా మహాకవులచేఁ జేయబడుదు రనుటకు సందేహ ముండదు. తరువాతి కాలపువారి కాకథ విశ్వాసార్హమయిన పురాణమగుటకును సంశయ ముండదు. ఈకాలమందు మహిమలుగా పరిగణింపఁబడెడు కథలనేకము లీప్రకారముగా బయలుదేరినవనియే నాయభిప్రాయము. ఇప్పటికాలపు వారికిట్టి కథలయందలి నమ్మక మిప్పుడిప్పుడు క్రమముగాతగ్గుచున్నది.

కాఁబట్టి యీకాలమునందే యామహిమలు జరుగుచున్నట్టు చెప్పఁబడిన పక్షమున, ఇప్పటివారు విన్నంతమాత్రముననే వానిని నమ్మక స్థలమునుగూర్చియు కాలమును గూర్చియు మహాత్మునితో సంబంధించిన యనేకవిషయములను గూర్చియు నెన్నెన్నో ప్రశ్నలు వేసి చెప్పినవానిని నిరుత్తరుని జేయుటయేకాక సత్యమును శోధించి కల్పించిన కథలయందలి యసందర్భములను లోకమునకు వెల్లడించి సత్యము బయలు పడునట్లు చేయక మానరు. హిరణ్యాక్షుఁడు భూమిని చాపఁగాఁ జుట్టిన కథనే యిప్పటి విద్యార్థులకడ మనము చెప్పెడుపక్షమున, భూమిని చాపవలె చుట్టుట సాధ్య మగునా యనియు, భూమిని చంకక్రింద నిముడ్చుకొనఁ గలిగినవాఁ డెంతపొడు గయినవాఁడుగా నుండవలెననియు, భూమికంటె నెన్నోమడుఁగులు పొడుగయినవాఁడు భూమిమీఁద నున్న యొకపట్టణములోని యొక యింట నెట్లిమిడె ననియు, ఎక్కడ నిలుచుండి భూమిని దేనిమీఁద పెట్టి చుట్టఁగలిగె ననియు, వేయిప్రశ్నలు వేసి వారు మనకథయొక్క యసందర్భమును అవిశ్వాసనీయతను ప్రకటనచేసి మనలను పిచ్చివారిని జేసి పంపక మానరు. క్రైస్తవవేదమునందుఁ జెప్పినట్లుగా నొక మహా పురుషుని భూమధ్యసముద్రములో తిమింగిల మొకటి మ్రింగివేసి, అతనిని తనగర్భకుహరములో మూఁడుదినము లుంచుకొని, తరువాత నాతనిని సముద్రతీరమునందు ప్రాణములతో విడిచినదని చెప్పెడు పక్షమున, ఇప్పటివారు ప్రకృతిశాస్త్రజ్ఞులను రప్పించి భూమధ్యసము ద్రమునందు తిమింగిలము లెప్పుడు నుండలేదనియు ఆసముద్రము యొక్క యుష్ణస్వభావమునుబట్టి శీతలప్రదేశములయం దుండఁదగిన తిమింగిలములందు వసించుట సాధ్యము కాదనియు, తిమింగిలము యొక్క కంఠద్వారము చిఱుచేపలు మాత్రము పట్టఁదగిన చిన్నరంధ్ర

మగుటచే మనుష్యుఁడు దాని కంఠములోనుండి కడుపులోనికి పోవుట యసాధ్యమనియు, చూపి యాసంగతి యసత్యమని స్థాపింపకుందురా ?

ఈశ్వరావేశముగల పూర్వకాలపు మహానుభావులు సూచించి రన్న భావికాలజ్ఞతయు విమర్శించి చూచినచో నీప్రకారముగానే యుండును. పూర్వకాలపు దీర్ఘదర్శులు సూచించినవియుఁ జెప్పినట్టుగా కాలాంతరమున జరిగినవియు నయిన యద్భుతకార్యము లేవియుఁ గాన రావు. అందులోఁ గొన్ని నిజముగా జరిగిన తరువాతనే వెనుకటివారు చెప్పినట్టు పౌరాణికులు వ్రాసినవియు నయి యుండవచ్చును. మఱి కొన్ని వెనుకటివారు వ్రాసిన వాక్యముల కనేకార్థములు తీయుట కవ కాశము కలుగఁగా, నేదో యొక యర్థమును ప్రస్తుతకాలమునందు జరిగిన యొక వృత్తాంతముతో సరిపెట్టి మనపూర్వుల త్రికాలజ్ఞతను స్థాపించిన రీతివియు నయి యుండవచ్చును. సర్వజ్ఞులయిన మనపూర్వులు కలియుగమున నయిదువేలసంవత్సరములు వచ్చునప్పటికి వర్ణసాంక ర్యము కలుగుననియు ధర్మము చెడుననియు వ్రాసియుండిరనియు, వారివాక్యము లిప్పుడు సత్యము లగుచున్నవనియు, మనవారనేకులు తొంటివారి దీర్ఘదర్శిత్వమునకు దృష్టాంతముగా నుదాహరించు చుండఁగా మనము పలుమాఱు వినుచున్నాము. "గతకాలము మేలు వచ్చుకాలముకంటెన్" అన్నయార్యోక్తి నిబట్టి యాననితలయూచిన నేమోకాని, సత్యమునుబట్టి విచారింపఁగా పూర్వకాలమునందే ధర్మ దేవత నాలుగుపాదములతో నడుచుచు వచ్చినందుకును, ఇప్పుడు కుంటుపడిపోయి యొంటికాలితోనే నడుచుచున్నందుకును, నాకు ప్రబల నిదర్శనము లేవియుఁ గానరావు. పురాణములనుబట్టి కృతయుగవర్తన మును విచారింపఁ బూనినపక్షమున, మనుష్యులమాట యటుండఁగా దేవతలలోనే వ్యభిచారదోషము లేనివారు కానరాకున్నారు. పూర్వము చంద్రుఁడు దేవగురుని విషయమునఁ బ్రవర్తించినట్టుగా గురుభార్యను

లేవఁదీసి యింట నుంచుకొని మగఁడు వచ్చి యడిగినప్పుడును విడువక తగవులాడువారును, పరులు ప్రార్థించి భార్యను మగని కిప్పించినమీఁదట పుట్టిన పుత్రునకయి పోరాడువారును, తగవులు తీర్చువారును, మనకాలమునందు బహిరంగముగాఁ గానరారు. ఎక్కడనైనఁ గొంద ఱున్నను వారిని రాజులు దోషులనఁగా నెంచి శిక్షించుచున్నారు. ఇటువంటివి చెప్పఁబూనినచో నింకనేకమైన నున్నవి గాని గ్రంథబాహుళ్యభయముచేత నీవిషయమును విరమించెదను.

మనపూర్వులు చూపిరన్న మహిమలును దీర్ఘదర్శిత్వమును పరీక్షకు నిలుచునవి కావనియు విమర్శచేయక విశ్వసించిన వారికి మాత్రమే విశ్వాసార్హములుగా నుండుననియుఁ జూపియున్నాను. అయినను మహిమలు మొదలయినవానినిగూర్చి గ్రంథములు వ్రాసిన పూర్వు లందఱును వంచకులనియు నసత్యవాదు లనియు నేను జెప్పను. ఆకాలస్వభావమునుబట్టి వా రసత్యములను సహితము సత్యము లనియే నమ్మియుండవచ్చును. ఆకాలపువారు సాధారణముగా నప్రత్యక్షమయిన సంగతులలో నసాధ్యచర్యలు చెప్పినను శంకింపక విశ్వసించుస్వభావము గలవారు; కాఁబట్టి గొప్పవా రుపదేశించెడు సద్ధర్మములనుబట్టి వారియెడలఁ గలిగిన గౌరవమువలన వారివిషయమయి మూర్ఖు లేమహిమలను జెప్పుచు వచ్చినను నమ్ముచుండెడివారు. కథలను నమ్ముచు వానియం దాదరాతిశయము కలిగియుండెడి ప్రపంచముయొక్క యీ బాల్యదశలో జనులు సత్యములకును కల్పనలకును, ప్రత్యక్షములకును భ్రమలకును, స్వభావసిద్ధములకును స్వభావవిరుద్ధములకును భేదము నంతగాఁ గనిపెట్టఁదగిన స్థితిలో నుండువారు కారు. కాఁబట్టి మన మిప్పుడు వారిని మోసగాండ్రని దూషింపక వారు చెప్పినమహిమలను విశ్వసించు విషయములో మాత్ర మత్యంత జాగరూకుల మయి యుండవలెను.

మనము ప్రత్యక్షముగా దెలిసికోఁదగియున్నంతవఱకు భగవంతుఁ డెక్కడను జ్ఞానమును మనుష్యులకు వారి బుద్ధిమూలముననుసృష్టిమూలముననులోకానుభవమూలముననుదప్పఁ దాను ప్రత్యక్షమయి యుపదేశించుచున్నట్టు కానఁబడదు. ఒక్కసారి యీశ్వరుఁడు ప్రత్యక్షముగానే జనులకు జ్ఞానోపదేశమును జేయుట తటస్థించిన పక్షమున, ఆయనయొక్క పరమదయాళుత్వమునుబట్టి విచారింపఁగా నతఁడెల్లప్పుడును జనులకేల ధర్మోపదేశమును చేయుచుండరాదో చెప్పుటకు హేతువేదియుఁ గానరాదు. అతఁడు కొన్నివేల సంవత్సరముల క్రిందట హిందూవేదమును పందొమ్మిదివందల సంవత్సరములక్రిందట క్రైస్తవవేదమును పదుమూఁడువందల సంవత్సరములక్రిందట మహమ్మదీయవేదమును వారివారి మతానుసారముగా ననుగ్రహించి యుండిన పక్షమున, మధ్యమధ్యనంతంతకాల మెడముండునట్లుగా నొక్కొక్కరికి మాత్రమే తనయుపదేశములాభమును గలుగఁజేసి తక్కినవారి కట్టిలాభమును గలుగఁజేయక వారిని సంశయాబ్ధిలో ముంచివేసి యితరులు చెప్పినమాటలనే నమ్ముకొని ప్రవర్తింప వలసినవారినిగా విడిచిపెట్టునా? సర్వజ్ఞుఁ డయిన యీశ్వరుఁడు లోకజాలముయొక్క పరిపాలనము నిమిత్తము తా నేర్పఱుచుకొన్న క్రమమును రెండుమూఁడుసారులుమాత్ర మతిక్రమించుచున్న నమ్మఁదగియుండునా? ఏదోయొక్కగ్రంథమునే జను లందఱును విశ్వసించి దాని ప్రకారముగానే యెల్లవారును నడువవలె ననియే భగవదుద్దేశ మయిన యెడల, ఆత్మవేదమును సృష్టివేదమునుగూడ దాని కనుకూలముగా నుండి క్రమక్రమాభివృద్ధులవలన జనులందఱు నాయొక్కమార్గముననే యనుసరించువారు కారా? అప్పు డిన్నిమతభేదము లుండుట కవకాశము గలుగునా? మనయొక్కయు సృష్టియొక్కయు తత్త్వమును బరిశీలించి చూడఁగా మనుష్యుఁడు తన యాలోచనచేతను లోకానుభవము

చేతను వస్తుతత్త్వవిచారముచేతను మాత్రమే యెల్ల విషయములందు
మనము వృద్ధి పొందవలెనని భగవదిచ్ఛ యైనట్టు కనబడుచుండ
లేదా? క్షణకాలము వాదము నిమిత్త మీశ్వరుఁడు లిఖితవేదము
నిచ్చెననియే యొప్పుకొన్నను దానిని వ్యాపింపఁజేయుటకయి యీశ్వరుఁ
డేర్పఱిచినమార్గ మప్రతిహత మయినదిగా నుండదా? సర్వశక్తుఁ
డయిన భగవంతుఁడు తన యిచ్ఛను లోకమున కంతకును దెలుపఁ
దలఁచుకొన్నపక్షమున, భూమండలములోని యెక్కడనో యొకమూల
నొకచోట నుండెడి యొక్కమనుష్యునకుఁ గాని పలువురు మనుష్యు
లకుఁ గాని తెలిపి వారిమూలముననా వ్యాపింపఁ జేయవలెను? అనంత
మయినకాలమునం దెల్లను స్థిరముగా బహులక్షయోజనవిస్తీర్ణ మైన
జగత్తునం దంతటను స్థాపింపవలసిన ధర్మములను ఒక్కమూల నత్యల్ప
కాలము జీవించెడు కొందఱు మనుష్యుల కొక్కభాషలోఁ జెప్పి
నానావిధభాషల వారికిని నానాదేశముల వారికిని నానాకాలముల వారి
కిని బోధించు నసాధ్యపుపనిని వారికి నియమించునా? మనుష్య
మాత్రులయిన రాజులుసహితము తమ శాసనములను తమ రాజ్య
ములో వ్యాపింపఁజేయుట కయి రాజకీయవ్యవహారపత్రికలయందు
బ్రకటించియు నానాభాషలయందు భాషాంతరీకరించియు పూర్ణ
ముగా లబ్ధమనోరథులు కాకుండఁగా సర్వజ్ఞుఁడును, సర్వశక్తుఁడు
నయిన పరమేశ్వరుడు తనశాసనముల నెవ్వరికిని దెలియకుండ నొక్క
మూలనున్న యొక్క మనుష్యున కొక్కభాషలోఁ జెప్పి యంతటితో
తృప్తిపొందియుండు ననుటకంటె విరుద్ధము మఱియొకటి యుండునా?

ఈ విషయమయి నే నింత నొక్కి చెప్పుటచేత మనుష్యుని
యభివృద్ధికి పుస్తకసాహాయ్య మక్కఱ లేనట్టు నాయభిప్రాయమని
మీ రెంతమాత్రమును భ్రమింపఁగూడదు. మన యభివృద్ధికి పుస్త
కము లవశ్యముగా నుండవలసిన వనియే నాయభిప్రాయము. పుస్త

కములమూలముననే కదా మనపూర్వులు తాము కష్టపడి లోకాను
భవముచేత సంవత్సరములకొలఁది కృషిచేసి కూర్చిన జ్ఞానధనమంతయు
మన కశ్రమలభ్యమగునట్లుగా క్షణకాలములో మనకు కొల్లబెట్టఁ
గలుగుచున్నారు? స్వర్ణరజతాదిరూపముల నున్న ధనముకంటె
సహస్రగుణము లధికమూల్యమయిన జ్ఞానధనమును మతిమంతుఁ
డెవ్వఁడైన నిరాకరింపఁ జూచునా? జ్ఞానధన మెందున్నను మన
మవశ్యముగా గ్రహింపవలసినదే. వేదమునం దున్నను, వేమనశత
కమునం దున్నను, స్మృతియం దున్నను, సుమతీ శతకమునం దున్నను,
బైబిలునం దున్నను, ఖొరాను నందున్నను, మఱియెందున్నను సత్యము
మన కవశ్యాదరణీయముగా నుండవలెను. మన కెంతబుద్ధియున్నను
లోకానుభవమును, పుస్తకసాహాయ్యమును లేక మన మభివృద్ధిపొంద
నేరము. అయినను నేను జెప్పిన దంతయు భ్రమప్రమాదాదులతోఁ
గూడిన మనుష్యులచేతఁ జేయఁబడిన పుస్తకము లమోఘప్రమాణ
ములుగా నుండనేరవు. కనుక వానియం దున్న సత్యములనెల్ల గ్రహిం
చుచు బుద్ధ్యనుభవాదులచేత నసత్యములని తేలినవానిని నిరాకరింప
వలయునని మాత్రమే. సత్యనిర్ణయముకొఱకు మనబుద్ధి నుపయోగిం
పక యొకపుస్తకము నమోఘప్రమాణముగా స్వీకరింతుమేని, మన
మప్పుడాలోచనను పోఁగొట్టుకొని మూఢభక్తిని మూఢవిశ్వాసము
లను మూఢాచారములను బొందవలసినవార మగుదుము. కేవల
పుస్తకప్రమాణము నవలంబింపక సత్యాసత్యవిచారమునందు మన
యాలోచననుగూడ నుపయోగించుకొందుమేని, అప్పుడసత్యముల
నెందున్నను విడుచుచు సత్యమెం దున్నను గ్రహించుచు కేవల
సత్యప్రియుల మయి జ్ఞానాభివృద్ధి బొందుచుందుము. కాఁబట్టి నీతిని
గలిగించునట్టియు సత్యములను వెల్లడించునట్టియు నిజమయిన భక్తి

84655

52680

విశ్వాసములను వృద్ధిపఱుచునట్టియు సంగతు లెందున్నను సమాదరముతో గ్రహించుట కయి మన మభ్యాసము చేసికోవలెను.

ఈలోకములో భగవంతుఁడు మన ప్రవర్తనమునుగూర్చి యేమియు మనకు ధర్మోపదేశమును జేయుఁడా? ఏమియుఁ దెలియకుండ మనల నెల్లకాలము నంధకారములోనే యుంచునా? యని యెవ్వరయిన నడుగవచ్చును. మీప్రశ్నల కుత్తరముగా గ్రహింపఁ దలఁపుగొన్నవారి కెల్ల భగవంతుఁ డెప్పుడును విరామము లేకుండ నుపదేశించుచున్నాఁ డనియే నేను దృఢముగాఁ జెప్పగలను. ఈశ్వరుఁడు మన కనుగ్రహించినవేదములు రెండున్నవని చెప్పవచ్చును. అవి సమస్తకాలముల యందును సమస్తప్రదేశముల యందును నవిచ్ఛిన్నములుగా నుండును. అందొకటి ప్రపంచవేదము. ఈసృష్టివేదమే పుస్తకములన్నియుఁ గలిసి చెప్పఁదగినదానికంటె శతగుణములధికముగా భగవంతుని మహిమలను శక్తులను మంచితనమును దెలిసికొనఁగోరు వారి కందఱికిని మాటలు లేకయే యందఱికిని దెలిసెడిభాషతో సదా ఘోషించుచుండును. బ్రహ్మాండము మొదలుకొని యణువు వఱకునుగల సృష్టిజాల మంతయు మీకు దేవుని మహాత్వమును దయాళుత్వమును వెల్లడించుచుండలేదా? ఏవస్తువునుజూచిన, అది యీశ్వరుని మహత్త్వమును శక్తిని కరుణాళుత్వమును న్యాయమును బుద్ధిని ప్రేమను సహస్రముఖముల ఘోషింపకుండును? సృష్టివర్గములోని యేపదార్థమును విమర్శించినను, అది యొక యుద్గ్రంథమై పరిశీలించిన కొలఁదిని విశేషార్థమును బోధించుచుండును. అది బోధించెడి భాష యెల్లదేశములవారికిని సమస్తకాలములవారికిని పండిత పామరసామాన్యముగా బోధపడెడు విచిత్రభాషయైయున్నది. సర్వసత్యములును సర్వమతసారములును పరీక్షించిచూచువారికి సృష్టివేదమునందే యిమిడియున్నది. ఈశ్వరుఁడు మనకు ప్రసాదించిన రెండవవేదము

ALA NIKETHANAM
VETAPALEM

మాంసమయములయిన మన హృదయఫలకములయందే యాబాలవృద్ధముగా నందఱికిని విదితమగునట్లు దివ్యాక్షరములతో లిఖింపఁబడియున్నది. దానియం దిమిడియున్న సమస్త ధర్మములును మనమేకార్యమును జేయఁ బూనినప్పుడును మన ప్రయత్న మక్కఱలేకయే కన్నులఁ గట్టినట్లుండి హితోపదేశము చేయుచుండును. ఈశ్వరదత్తము లయిన యీ రెండువేదములే సమస్తసత్యములకును సమస్త ధర్మములకును సమస్త సుఖములకును మూలాధారములు. కాఁబట్టి మనమెల్ల విషయములయందును నివి యుపదేశించు సత్యములను నిరాకరింపక యాదరించుచు నిరంతరాభివృద్ధిని పొందుచుందుముగాక!

లిఖితవేదమువలన నైకమత్యము కలుగక మతభేదములును మతద్వేషములును సంభవించునని యాక్షేపించుచున్నారుగదా, మీరు చెప్పెడి హృదయస్థమయిన "యాత్మవేదమును" నమ్మి ప్రవర్తించునప్పుడు మాత్రము మనుష్యుల బుద్ధ్యనుసారముగా మఱిన్ని మతభేదము లేర్పడి మఱింత యైకమత్యము చెడి సర్వజనవిశ్వాసపాత్రములయిన కట్టుబాట్లులేక లోకము మఱింత చెడిపోదా యని మీరడుగవచ్చును. హృదయగతమైన యీసత్యవేదము ననుసరించునప్పుడట్టి వైషమ్యాదులు కలుగుట కెంతమాత్రమును నవకాశముండదు. అప్పుడైకమత్యము చెడుటకు మాఱుగా బలపడి లోకము బాగుపడును. మన మనస్సులయందు రెండువిధములయిన జ్ఞానములున్నవి. అందొకవిధమైనవి యెప్పుడును మార్పును జెందక సదా యేకరీతిగా నుండునవి; రెండవవిధమైనవి కాలానుసారముగా యుక్తమయిన మార్పులను జెందుచు నభివృద్ధి కవకాశము కలిగించునవి. ఆలోచనవలనను విమర్శవలనను గలిగెడి యీరెండవవిధమయిన జ్ఞానవిషయమున నభిప్రాయభేదము లుండవచ్చునుగాని, మనుష్యసామాన్యముయొక్క హృదయములయందెల్లను దేవుని దివ్యలిఖితములయియున్న మొదటి

విధమయిన "సత్యము పలుకవలెను. అసత్యము పలుకఁగూడదు; శమ దమ దయాదులను పూనవలెను; జారత్వచోరత్వ మాత్సర్యాదులను మానవలెను." అను నివి యాదిగాఁగల మూలతత్త్వములు మాత్ర మెప్పుడును మాఱవు. మానవహృదయములనంటి సర్వకాల సర్వావస్థలయందును మాఱక యేకరీతిగా నుండెడి యీ ప్రాథమిక సత్యములనే శాస్త్రవేత్తలు సామాన్యజ్ఞాన మనియు సహజబోధ మనియు స్వాభావికతత్త్వ మనియు వివిధ నామములతో వ్యవహరించుచున్నారు. దేవుఁడు కలఁడనియు, ఆత్మ దేహనాశము వలన నశింపదనియు, మరణానంతరము పుణ్యపాపఫలముల ననుభవించెడు పరలోకము గలదనియు, మనకుఁ గలిగెడు జ్ఞానము స్వభావసిద్ధమయిన సహజబోధమే కాని యాలోచనచేతను విమర్శచేతను లోకానుభవము చేతను గలిగినదికాదు. ఈ సహజబోధమునకు వ్యతిరిక్తముగా దేవుఁడు లేఁడనియు, ఆత్మలేదనియు, పుణ్యపాపములు లేవనియు, కొందఱు మాటలతోఁ జెప్పవచ్చునుగాని మనస్సుమాత్రము వారిమాటలతో నేకీభవింపక యెప్పుడును పయి సత్యములను స్థాపించుటకయి లోపలపోరాడుచునే యుండును. అందుచేతనే కొందఱు మరణానంతరమున పుణ్యపాపఫలానుభవము లేదని పయికిఁ జెప్పుచునేయున్నను, అట్టివారు సహితము హృదయగత మయిన సహజబోధమును తుడిచివేయలేక దానికి లోఁబడి కొన్నిపనులు చేయవచ్చుననియు కొన్నిపనులు చేయఁగూడదనియు నమ్మి యా ప్రకారమాచరించుచునే యుందురు. ఈ ప్రాథమికసత్యములు వారివారి యిచ్ఛాధీనములయి నానావిధములుగా నుండక సర్వజన సామాన్యములయి యేకవిధమయినవిగా నుండును. కాఁబట్టి యవి పండితులకును పామరులకును బాలురకును వృద్ధులకును వనవాసులకును గృహవాసులకును సర్వ మానవులకును సామాన్యధనమని చెప్పవచ్చును.

ఆత్మ నిత్యమనియు, పుణ్యపాపఫలముల నిచ్చెడు పరమేశ్వరుఁడు గలఁడనియు, మన కిప్పుడు కలిగియున్న సహజజ్ఞానము మనకు వేదమూలముననే కలిగినదనియు, వేదమే లేకపోయినయెడల మన మాాముష్మికవిషయములయందు మూఢుల మయి యుందు మనియు, కొందఱు సాధింపఁజూతురుకాని యావేదవాదులవాదము సయుక్తికమయినది కాదు. చక్కఁగా నాలోచించి చూచినపక్షమున, వేదోత్పత్తికి పూర్వమునందే యీశ్వరసద్భావాదులయందు జనులకు నమ్మకముండనియెడల వేదము లీశ్వరాజ్ఞారూపములని విశ్వసించుటయే యసాధ్యమని స్పష్టపడక మానదు. ఎట్లన- దేవుఁడున్న సంగతియే యావలకు నిశ్చయముగా నమ్మనిపక్షమున, అవి దేవుఁ డిచ్చిన పుస్తకము లని నమ్మట యెట్లు సాధ్య మగును? దేవుఁడు పరమకారుణికుఁ డనియు పరిశుద్ధుఁడనియు కళ్యాణగుణపరిపూర్ణుఁ డనియు నావలకు నమ్మి యుండనియెడల, అతఁడు తనవేదమునందుఁ జెప్పిన దానినెల్లఁ జెల్లించుననియు తదుక్తఫలములను గలుగఁజేయుననియు నమ్మట యెట్లు సాధ్య మగును? అణుమాత్రమును సాధ్యము కాదు. కాఁబట్టి వేదోత్పత్తికిఁ బూర్వమునందును మనుష్యునకు భగవద్విషయకజ్ఞానము సహజముగా నున్నదని యొప్పుకోవలసి వచ్చును. ఈసహజజ్ఞానమే మతమునకు సుస్థిరమయినపునాదిగా నుండును; విమర్శ మొదలయినవానివలనఁ గలిగెడు జ్ఞానములు వృద్ధియోగ్యమయిన మతసౌధమునకు విచిత్రము లయిన యుపరిభవనములుగా నేర్పడుచుండును. అందుచేత మనము బుద్ధిని బ్రసరింపఁజేసి పరిశోధన చేసిన కొలఁదిని క్రమక్రమాభివృద్ధిని జెందును. మతము పరిశుద్ధ మయి మహోన్నతమగుచు వచ్చును. విమర్శ యెప్పుడును సహజజ్ఞానము ననుసరించియే యుండునుగాన, విమర్శించి చేసినపని స్వాభావిక మతమునకు మెఱుఁగు దెచ్చుచుండును. కాని దాని కెప్పుడును విరుద్ధ మయినదిగా నుండదు.

సహజబోధము నాధారపఱుచుకొని సత్యాసత్యవిచారము చేయుచు విమర్శించుచు వచ్చిన యెడల, మతము కాలానుగుణముగా నభివృద్ధి నొందుచుఁ బ్రకృతిశాస్త్రముల కెన్నఁడును బ్రతికూలముగా నుండకుండును. దానిని విడిచి వేదప్రమాణమునే నమ్ముకొని యుండెడి పక్షమున, మతమునకును కాలానుగుణముగాఁ బెంపు చెందుచుండు ప్రకృతిశాస్త్రములకును విరోధమును కలహమును గలిగి శాస్త్రజ్ఞుల కెల్ల మతమునం దవిశ్వాసమును నగౌరవమును గలుగుటకుఁ గారణమగును. మతమును బుద్ధికిని యుక్తికిని బాహ్యము కాకుండ నుంచుచు వచ్చెడుపక్షమున, ప్రకృతిశాస్త్రమునం దొక్కొక్క మూలతత్త్వమును కనుఁగొన్నకొలఁదిని మతమునం దీశ్వరునిమహిమ నొక్కొక్కదానిని కనుఁగొన్నట్లయి మతము పెంపు చెందు చుండును. దేవుని స్వహస్తలిఖితము లయిన ప్రకృతిశాస్త్రతత్త్వములకు మతసిద్ధాంతము లెప్పుడు వ్యతిరిక్తములుగా నుండునో యప్పుడు మత మదుగంటి క్రమక్రమముగా క్షీణింపక తప్పదు. కాఁబట్టి మన మంధప్రాయముగా మన పూర్వులు వేదవాక్యము లని చెప్పినవానినెల్ల నమ్మక సందేహము కలిగినప్పుడు విమర్శ చేయుచువత్తుమేని, మూఢాచారములను మూఢవిశ్వాసములను విడిచి సత్యమునుమాత్రమే గ్రహించుచుందుము. పుస్తకములకంటె మనకు సత్యమే యమూల్య మయినది. కాఁబట్టి సత్య మేపుస్తకమునందున్నను మనము దానిని గ్రహించుచుండవలెను; సత్య మేపుస్తకమునందు లేకున్నను మనము దానిని పరిత్యజించుచుండవలెను. ఇదియే మన పురోభివృద్ధికి సాధన మయినపరమార్థము.

వృద్ధికి హేతువయిన విమర్శనజ్ఞానమునం దభిప్రాయభేదములున్నను స్వాభావికమతసిద్ధాంతముల యం దభిప్రాయభేద ముండదని యీవఱకే నొక్కి చెప్పి యున్నాను. కొందఱుజనులుగాని కొన్ని

జాతులవారు గాని కొన్ని దేశములవారు గాని యల్పకాల మయినను చిరకాల మయినను దురాచారదుర్మతములకు లోఁబడి యస్వాభావిక సిద్ధాంతముల నవలంబింపవచ్చును గాని యట్టి యసత్యము లెంతకాలము ప్రబలములుగానున్నను నైసర్గికసత్యములు మాత్రము మానవహృదయములం దెన్నఁడును మొదలంట నశింప నేరవు. మనము బుద్ధిని విమర్శజ్ఞానమును ననుసరించి ప్రవర్తించుటవలన పుస్తకములయొక్క గాని గురువులయొక్కగాని మధ్యవర్తిత్వ మక్కఱలేక మన మీశ్వరాజ్ఞలను ప్రత్యక్షముగా గ్రహించుచు, దేవాలయములయందును దూరదేశతీర్థములయందును గాక దేవునిని మన హృదయాంతరమునందే చూచుచుందుము. ఈ సత్యములను మనము నమ్మికొని ప్రవర్తించెడు పక్షమున, ప్రాపంచికగురువులు మనల నొకవేళ విడనాడినను లోకగురుఁ డయిన పరమేశ్వరుఁడుమాత్రము మనలను విడిచిపెట్టక యనిర్వచనీయ మయిన యాత్మానందము నిచ్చుచుండును. కాఁబట్టి మన హృదయగత మయిన సహజబోధమునందును ప్రకృతితత్త్వములయందును మనకుఁ బరమవిశ్వాసము కలుగునట్లును సత్య మెందున్నను గ్రహించుచు నీశ్వరాజ్ఞానుసారముగా సన్మార్గమునఁ బ్రవర్తించునట్లును సర్వకారుణ్యుఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు మనకు దృఢచిత్తమును ప్రసాదించునుగాక !